

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III.
(CCH)
Nr. 319
Vineri,
6
martie
1992
5 lei

Momentul nervului de primăvară

În viața fiecărui ins, fap-tură a lui Dumnezeu — după chipul și asemă-narea Sa — odată și odată trebuie să vină momentul adevărului. Darămite în viața unui popor! Fără el — ADEVĂRUL — vege-tăm la marginea existenței. Asta o știe oricine s-a iz-bit, spiritual, de viață. Și sentimental. Numai droi-dia instinctelor fermentea-ză într-un cazan al nimă-nui. Or, numai aceia — cum ar zice Emil Cioran — „hoți de cai trecuți prin saloane” pot avea ne-simțirea ignorării, mai mult sau mai puțin rafi-nate, a adevărului.

Că trebuie să fie un mo-ment al adevărului mulți sînt convinși. Cînd, însă, va fi acesta, mulți nu știu (În paranteză fie spus, fie-care zi ne oferă un ase-menea moment, pe care îl trecem cu vederea — ca-re nu totdeauna vede ceea ce trebuie — dar el, mo-mentul, se adaugă undeva în adîncurile noastre de care zicem, superficiali cum sintem, că nu răspun-dem. Dar vom răspunde).

Un lucru e cert: fără a-devăr nu se poate înteme-ia nimic — sau ceea ce se întemeiază pe minciună cade! (Cite construcții a-vem noi românii ca să ne permitem — asemenea ne-bunului împușcat — fără a avea o temelie, solidă, din granitul adevărului?).

Sintem într-o perioadă de tranziție. Sigur că da. Sintem, în economia veș-nicie, în permanentă tran-ziție. Ceea ce nu ne împie-dică să vedem veșnicia.

Coborînd pe pămînt, „la oile noastre” — chiar dă-că nu sintem turmă — a-vem de făcut cîteva tre-buri. Pe care nu le putem amîna. Pentru lumina ne-cesiității adevărului. Aici mă gîndesc la cîteva lu-cruri simple. Noii aleși în conducerea treburilor ad-ministrative ale municipi-ului — întrebare! — s-au lă-murit cu ceea ce trebuie, în primul rînd, făcut pen-tru acest municipiu? Nu-i vorba de măturatul stră-zilor (deși este o treabă ab-solut necesară) nici de spulberarea bișnițarilor. Ne confruntăm cu lucruri e-sențiale: sugrumarea pri-vatizării adevărate, degra-darea învățămîntului (de stat!); birocrația ajunsă la absurd; sabotajul sistemati-c față de instituțiile an-gajate în cultivarea drep-tății și adevărului; tilhă-ria; traficul de influență nepedepsit... Și multe al-te, pe care bietul ins, hărțuit de mizeria traiu-lui zilnic nu le mai pu-ne la socoteală. Toate as-tea ne mîncă nervii ca-re ar trebui folosiți pen-tru un lansaj în lume, pozitiv.

Acum, am putea spune că avem un nerv de primă-vară.

TRAIAN SUCIU

Noul primar al Sibiuului, Dl. Sorin Șerbu, depune jurămîntul. Cum și-l va respecta așa îi va ajuta Dumnezeu.

„Viitorul și tre-cutul sînt a lu-mii două fețe...”
Dl. prefect Nico-lae Nan stă în-tre ele cu ochii închiși.

Foto: Iulian PREDA

Noii aleși s-au legat prin jurămînt!

SIBIU, 4 MARTIE 1992. Moment important în viața social-politică a municipiului nostru: constituirea Consiliului local al primăriei și investirea noului primar. Ceremonia, ca toate „spectacolele”, a fost frumoasă — pentru unii — dar a trecut. A rămas obligația de a răspunde, prin fapte, promisiunilor făcute de noii aleși, în campania electorală. Sintem convinși, acestea nu au fost uitate, dar le reiterăm pentru alegători.

Cităm din platforma-program a aleșilor noștri în adminis-trația locală:

„Încredințați că răspundem mindriei îndreptățite a sibi-enilor, ne-am ales ca idee centrală a programului nostru și deviză: „RENAȘTEREA SIBIULUI TRADIȚIONAL”.

Principalele obiective pe care ni le propunem să le reali-zăm sînt:

1. Instaurarea, în administrația locală, a legalității, cinstei și competenței;
2. Reconstruirea societății civile și a mentalității sibiene tradiționale, sănătoase;
3. Refacerea aspectului urbanistic tradițional al Sibiuului;
4. În domeniul economic ne propunem să începem printr-o evaluare realistă a resurselor locale, deloc neglijabile la Sibiu și să continuăm cu crearea condițiilor favorabile pentru relan-sarea unităților economice de interes local și înființarea altora noi;
5. Revenirea la moralitate și cultură;
6. Primăria se angajează să sprijine, prin toate mijloacele care-i stau la îndemînă, procesul de instruire a tineretului studios de toate gradele, precum și cel de reorientare și re-calificarea a forței de muncă disponibile în urma reorganizării unităților economice de stat.”

Domnule primar, domnilor consilieri, alegătorii nu vă cer mai mult decît ați promis. Nu-i dezamăgiți!

LUNGUL DRUM AL PRIVATIZĂRII

— Conferință de presă la S.C. FLARO S.A. —

S.C. FLARO S.A. a organi-zat, miercuri, 4 martie, o con-ferință de presă. Aflată printre primele 10 întreprinderi românești ce urmează să trea-că în proprietate privată, S.C. FLARO S.A., a fost asaltată în ultima vreme de curiozi-tatea ziariștilor sibieni. Dl. director Hans Wolfgang Auner a hotărît, astfel, că este timpul să stea la dispoziția presei cu toate informațiile ce ar putea interesa opinia publică vizavi de problema în cauză.

Pe parcursul a mai mult de trei ore ni s-au prezentat date privind societatea FLARO S.A.

Un scurt istoric: societatea a fost fondată în 1922 sub nu-mele GRAZIOSA S.A. (acțio-narul principal era un anume Panthle). Avea 24 de anga-jați și un patrimoniu destul de mic. După naționalizare denumirea fabricii s-a schim-bat în „Flamura Roșie”, pe

scurt FLARO.

În prezent domeniile destinate producției sînt: articole de scris, repre-zentînd 25—30% din vo-lumul producției totale; pie-se de schimb, accesorii și componente pentru utilaj tex-til, reprezentînd 70—75% din producția totală. Aproape în totalitate această producție merge pe piața internă. În 1991 volumul exportului a fost, nesemnificativ, în valoa-re de 100 000 dolari pentru care s-au primit 5 milioane lei, cu promisiunea de alo-care a 50% din această valu-tă (conform legii) în caz de necesitate. Dar...

Societatea dispune de o ga-mă foarte largă de produse și tehnologii: 10—15 000 de tipodimensiuni și de aseme-nea pregătirea fabricației pen-tru alte 50 000 de tipodimen-siuni.

Toate grupele de produse sînt rentabile. În 1991 s-a ob-

ținut o producție marfă de aproximativ 1,3 miliarde lei, cu un profit brut de 415 mi-lioane lei. Concluzia? S.C. FLARO S.A. este o societate rentabilă.

Salariul mediu brut pe 1991 a fost de 9 169 lei. „La FLA-RO se muncește, spune dl. dir. Auner. Este o prostie ceea ce spun unii și alții la televizor, că în România nu se munceș-te”. Aici subscriem și noi, al-tele fiind motivele pentru care România se află în pragul fa-limentului.

• PRIVATIZAREA

După intrarea în vigoare a legii privatizării în întreprin-dere s-a inițiat un sondaj de opinie printre salariați: dacă sînt de acord cu privatizarea, dacă ar fi dispuși să cumpe-re acțiuni, dacă au posibili-tatea s-o facă etc. 95% dintre ei au dat răspuns favorabil privatizării; 90% și-au expri-mat dorința să cumpere ac-

țiuni, dar tot atît de mulți au spus: „N-avem cu ce”.

„Pentru a intra între pri-mele întreprinderi privatizate am înaintat anul trecut un dosar, întocmit după niste cri-terii apărute în presă. Depar-tamentului Industriei Textile și Pielăriei, care a analizat un mare număr de dosare. Pe unele le-a recomandat A-genției Naționale de Privati-zare, pe altele le-a lăsat nu-mai să treacă, cum a fost ca-zul nostru. A.N.P. a selectat cea. 30 de întreprinderi. Din acestea 5 urmau să se priva-tizeze pînă în iunie trecut. Nouă ni s-a dat termen de privatizare pînă la sfîrșitul anului. Unul din motivele pentru care am fost amînați, pînă atunci, a fost faptul că avînd un patrimoniu foarte vast, necesita un volum ma-

(continuare în pag. a IV-a)

Natalia DROG

Primăvara asta, totuși...

...Nu-i decît o copie, vorba poetului. Adică, la fel ca în alți ani, ne așteaptă umblătură multă prin magazine, cu bani puțini.

Primul articol de sezon care ne interesează este încălțăminte pentru copii. Dacă pantofii noștri mai merg un an, se mai pot petici, copilul și-a schimbat mărimea, îi trebuie altă încălțăminte.

Odată cu primii vestitori ai primăverii, în vitrinele magazinelor privatizate au apărut pantofiori frumos colorați, pe care mulți copii îi cunosc numai din revistele străine și pe care, din păcate, mulți nu-i vor putea avea nici în primăvara asta.

La magazinele „Sandra”, „Pisică Neagră”, „Flamingo”, „ANI” S.R.L., ne așteaptă întreaga gamă de încălțăminte de sezon, la toate mărimile pentru copii: pantofi, ghetuțe, ghete din piele întoarsă și mult doriții adidași din piele, la prețuri ce oscilează între 1200 și 6400 lei.

În ciuda acestui fapt, părinții se îndreaptă tot spre raioanele de la „Bucuria Copiilor”, „Dumbrava”, „Ursulețul”. Responsabilii de aici fac mari eforturi pentru a putea răspunde valului de solicitări, se fac comenzi de două ori pe săptămână, care însă nu se onorează în totalitate. Și aici, pentru că banii oamenilor sînt puțini, elenții nu se înghesuie decît în zilele de salar.

La magazinul „Bucuria Copiilor” am solicitat-o pe d-na Lopătaru Maria de la raionul încălțăminte copii, de la care am aflat că în luna noiembrie s-a adus marfă din Brașov, iar în luna ianuarie, aceeași marfă, de la același furnizor, a costat cu o mie de lei în plus la o pereche încălțăminte. Prețurile sînt mari, cu toate că aici rabatul comercial este de 10,3%, spre deosebire de 30% în magazinele privatizate. „Bucuria Copiilor” este, la ora actuală, tot magazin de stat, pînă se va clarifica situația. Așa că se lucrează tot cu ICRT-ul.

Să vedem ce pot cumpăra părinții de aici: pantofi de primăvară mărimile 21, 23 la preț de cel mult 638 lei perechea; ghete de la mărimea 15 la 19, cu prețuri între 514 și 812 lei; ghetuțe mărimile 12-14 cu 146 lei. Nu lipsesc nici tenisi, toată gama de mărimi, de la 15 la 40, cu prețuri de la 175 lei la 320 lei; adidași din piele cu 1445 lei și cu 2068 lei perechea și adidași din fiș — la 459 lei perechea.

Deci, marfă este. Problema care se pune însă este cea a calității. La acest capitol, fabricile lucrează sub toată critica. Există în magazine încălțăminte și din piele și din înlocuitori, dar nu sînt sortimente de culori. În rafturi predomină negrul, griul și maroul, culori care nu prea au nimic comun cu lumea copilăriei. Cu ani în urmă, erau culori care acum se văd numai prin reviste sau la privatizati.

Oricum, indiferent de calitate și preț, părinții sînt nevoiți să cumpere încălțăminte pentru copii. Pe cînd se va afișa mai mult respect pentru cumpărători și în magazinele de stat? Adică, marfă mai multă și mai frumoasă.

Gabriela BALAN

Scrisoare deschisă

Redobîndirea drepturilor „FURATE” — cerință pe deplin justificată (I)

Pe baza Decretului 223/74, în prezent abrogat, datorită neleguirii sale recunoscute și a deciziei biroului executiv al fostului CPJ Sibiu, nr. 1213 din 29 oct. 1984, care de fapt nici măcar nu mi-a fost transmis, locuința pe care am deținut-o, proprietate personală a părinților mei și în care am locuit, în fosta stradă Jiului nr. 23 (în prezent Rennes) „A FOST PRELUATĂ DE CĂTRE STAT” în perioada efectuării unei vizite în RFG, în anul 1984.

Deși am revenit în țară, pe baza aceluiași pașaport cu care am plecat; deși nu am avut întreruptă nici o clipă cetățenia română și nu am făcut nici un demers în acest sens, rămînînd în depline drepturi cetățenești; în pofida tuturor intervențiilor făcute, atît vechiului, cît și actualului regim, problema a rămas nesoluționată. Aceasta, datorită faptului că am fost considerat „fugar”, pe baza unui verdict neoficial și nelegal, al fostului Minister de Interne, act samavolnic, care încalcă flagrant drepturile omului, prevederile Declarației Universale, art. 13 care menționează textual:

— orice persoană are dreptul să circule liber și să-și aleagă reședința în interiorul unui stat;

— orice persoană are dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv pe a sa și a se reîntoarce în țara sa.

Cu iluzia noilor schimbări din viața țării, am făcut nenumărate intervenții, memorii, personal domnilor Iliescu, Roman, Stănescu, Radu Filipescu, Frontului Salvării Naționale, Comisiei naționale pentru rezolvarea sesizărilor și doleanțelor victimelor dictaturii, ca și Asociației pentru apărarea drepturilor omului din România și Conferinței de la Helsinki. Dar am rămas toate „FĂRĂ NICI UN RĂSPUNS”!

În cele din urmă revoltat de forma în care a fost redactat proiectul de lege care încearcă „vinzarea” caselor naționalizate sau trecute în proprietatea statului pe orice altă cale, vădit tendențios, în scopul facilitării celor care „le-au ocupat tilhărește” de a rămîne în ele, sau să și le însușească pe nedrept, și pus în situația extremă, umilitoare de a le răscumpara, am înaintat Parlamentului o declarație, sub formă de scrisoare deschisă și nepublicată de nici un cotidian, la care m-am adresat, prin care arătam că sînt hotărît să merg în susținerea drepturilor mele cu prețul vieții!

Menționez că este un drept „care mi s-a furat”, recurgîndu-se și la niște tertipuri murdare, prin care dezmembrarea casei, cît și formele de succesiune s-au făcut în mod abuziv, fără asentimentul meu și în absența mea.

(va urma) arh. L. NICULIU Calea Dumbrăvii nr. 20

Cum NU se poate face rost de locuință

Se spune: „Nu există pădure fără uscături”, așa că și Sibiu are hoții, escrocii, vagabonzii și „afaceriști” săi. Unul dintre aceștia este Stanciu Ioan, fiul lui Ioan-Zosim și Paraschiva, născut la data de 4 iulie 1958 în comuna Alțina, jud. Sibiu; studii — 8 clase elementare, neîncadrat în cîmpul muncii; divorțat; tată a doi copii minori; fără antecedente penale; domiciliat în Sibiu, str. Artileriștilor bl. O, nr. 5, ap. 2. Stanciu Ioan a comis infracțiunile de trafic de influență și înșelăciune în dauna avutului personal.

Ce s-a întîmplat de fapt. În urmă cu aproximativ un an, Stanciu Ioan, a cunoscut-o pe A.F., căreia i-a sucit puțin mințile, împrietenindu-se și promițîndu-i o căsătorie. Fata a căzut în cursă și s-a atașat de Don Juanul autohton, ca-

re i-a cîștigat încrederea. Bineînțeles că în acest timp Ne-lu Stanciu i-a aflat necazurile, dintre care cel mai important era lipsa unei locuințe. Mai mult decît amabil „îndrăgostit” fiind fără servicii și fără bani, îi promite domnișoarei A.F. că-i va face rost de o locuință din fondul locativ de stat, contra sumei de 100 000—150 000 lei, pe care pretindea că-i va da persoanei ce urma să înlesnească obținerea locuinței. Stanciu se mai lăuda că are relații și la Poliție, unde va

Cei doi au fost contactați de „specialistul” în asemenea probleme, care le-a promis că le face rost de contract, lăsîndu-le o adresă la care putea fi găsit. Soții F. s-au deplasat la locuința lui Stanciu, ocazie cu care acesta le-a precizat că mai întîi trebuie să le rezolve mutația în Sibiu, apoi urmează și locuința. Cei doi soți au completat „formularele” pentru mutație și au „cotizat” cu suma de 15 000 lei. Cînd le-au fost preluate buletinele i-au mai dat „prietenuiului” lor încă 50 000 lei.

Prin d-na F.I., Stanciu o cunoaște, în 12 august 1991, pe d-na P.M., care și ea se plînge că are nevoie de o locuință, dar că problema ei e mai simplă, fiindcă a ocupat deja una, numai că nu are contract și nici un altfel de act. Stanciu pune placa, deja cunoscută, cu mutația, promițînd că va rezolva și problema contractului. El se obligă, prin relațiile cu care se laudă, că-i va obține reședința în Sibiu, str. Centumvirilor nr. 7. De data asta prețul crește nițel. Stanciu îi cere femeii 20 000 lei pînă la ora 17 a aceleiași zile. La ora fixată, primește, în locuința d-nei P.M., 18 000 lei. S-au întîlnit din nou a doua zi în fața Hotelului „Continental”, unde au completat formularele, după care s-au deplasat cu un taxi la unitatea în care lucra P.M. și soțul acesteia, la circa financiară, iar de aici la poliție, de unde, după 2 ore de așteptare, Stanciu a ridicat buletinele vizate.

Mizînd pe naivitatea victimelor sale, Stanciu le-a lăsat să creadă că are strîns legături cu un funcționar de la „Evidența populației”, lucru neadevărat. Ceea ce au cerut păgubașii intra în sarcinile de serviciu ale celor care lucrează la respectivul birou.

Dar cum „ulciorul nu merge de multe ori la apă”, nici lui Ioan Stanciu nu i-a mers, fiind oprit din drumul său. Avînd în vedere numărul de fapte comise, gravitatea lor, paguba produsă, afectarea prestigiului unor unități prin activitate infracțională, s-a dispus arestarea celui care „vindea pielea ursului din pădure” pe bani buni.

Acum, îmbrăcat în costum „de la stat”, Ioan Stanciu desigur regretă faptele sale, fiindu-i dor să privească locuințele orașului, pe care pînă nu de mult le mîngia cu privirea gîndindu-se la munții de bani pe care i le-ar putea aduce.

Dan Ioan BOGDAN

ESCROCHERII

trebui să apeleze pentru mutația domnișoarei. Tinăra A.F. nu avea întreaga sumă, iar escrocul s-a mulțumit, pentru început, cu 15 000 lei „necesari mutației”, urmînd ea diferența să o primească ulterior. Cei doi s-au întîlnit la „Împăratul Romanilor”, în holul de la recepție (devenit un fel de birou al d-lui Stanciu) unde au completat formularele necesare schimbării de domiciliu. A doua zi după respectiva discuție, tinăra A.F. (după ce s-a gîndit mai mult) ajunge la concluzia că ceva nu este în regulă și că pretendentul la mina ei este un neserios. Se duce la el acasă și-i cere să-i restituie banii. Escrocul îi spune că nu mai are banii deoarece i-a dat persoanei de la „Evidența populației”, care urma să-i facă mutația. În ziua următoare, Stanciu îi aduce „iubitei” buletinul vizat. A.F., nemulțumită, depune o plîngere penală la procuratură și cere anularea vizei de domiciliu. Bani reușește să-i recupereze abia la începutul lunii decembrie.

În luna august 1991, prin intermediul aceleiași A.F., Stanciu o cunoaște pe S.M., căreia îi spune că poate să-i procure o locuință de la stat și că acest lucru o va costa circa 200 000 lei. Pentru început îi pretinde 60 000 lei, subliniind că fiecare pas costă bani. După cîteva zile primește cei 60 000, urmînd ca restul să-i primească după aranjarea contractului... Însă colecția de fraieri a lui Stanciu are mai multe exemplare.

Omul trăia de pe urma „colecției” sale ca un nabab. La sfîrșitul lunii iunie 1991, soții F.S. și F.I. au dat un anunț în ziarle locale, prin care ofereau recompensă pentru cedarea unui contract ILE.

Din partea Gărzii financiare Sibiu

În urma unei sesizări în care se arată că anumite societăți comerciale cu capital integral de stat au acordat salariilor lor la finele anului 1991 al 13-lea salariu, pentru 1991, iar altele refuză plata acestuia, organele de control ale Brigăzii financiare Sibiu au efectuat controale la o serie de astfel de societăți din care rezultă abateri de la prevederile legale în vigoare. Astfel, unele societăți au plătit al 13-lea salariu în cursul lunii decembrie 1991, iar altele chiar în cursul lunii ianuarie 1992. Plata acestui salariu s-a făcut peste fondul total de premiere de 10%, cuvenit societăților potrivit H.G. 127/1991 și în afara fondului de participare la profit prevăzut de Legea nr. 31/1991. Faptul că unele societăți au „botezat” cel de-al 13-lea salariu cu numele de „adaos echivalent” ca mărime cu un salariu realizat de salariat în cursul anului 1991, nu schimbă fondul problemei. De altfel, prin precizările nr. 3391/12.04.1991 ale M.F. și M.M.P.S. dat în aplicarea H.G. 127/1991 se a-

rată că „Nu pot fi negociate alte drepturi de personal (cheltuieli de delegare-detășare, transport la și de la locul de muncă, indemnizații de hrană, alte drepturi în bani sau în natură) decît în limita prevederilor din reglementările care stabilesc aceste drepturi, în bani sau în natură, la nivelul economiei naționale, sau a unor ramuri de activitate”.

În concluzie, la data plății celui de al 13-lea salariu nu era nici o reglementare legală privind plata acestuia, așa cum de altfel a precizat foarte clar în intervenția radiofonică (emisiunea „Azi în țară” în lume) dl. director general în MMPS, Constantin Bejenaru, la începutul lunii februarie a.c.

Ca urmare, organele de control au aplicat prevederile Legii nr. 12/1991, în sensul calculării și virării la bugetul public național a impozitului pe profit sustras și aplicat societăților verificate amenda contravențională, prevăzută la art. 15 din lege.

Garda Financiară

Noile și frumoasele mașini ale Poliției riscă să se strice pe drumurile prost întreținute ale orașului. Noua administrație locală se va gîndi și la asta.

Foto: Iulian PREDA

IMPERIUL RUSESC, UN VEČIN HRĂPĂREȚ — Cine nu știe, SĂ ȘTIE! —

OPINII

Speranțele prind contur

Viața religioasă în ținuturile răpitate de URSS — Basarabia și Bucovina, ca de altfel pe întreg teritoriul românesc, a fost și este deosebit de dezvoltată și prodigioasă. Așezarea mănăstirilor în perimetrul geografic basarabean se situează în zonele Chișinău, Orhei și Lăpușna. În zona Chișinău se găsesc mănăstirile VARZĂREȘTI, HANCU, SOROCENI, CAPRIANA și CODRIȚA, iar în ținutul Orhei-Lăpușna sint: CALĂRAȘAUA, FRUMOASA, CHIȚCANI etc.

Din cele 18 mănăstiri și schituri cîte erau în perioada interbelică, 11 erau ocupate de călugări și celelalte 7 de călugărițe. Mănăstirile au avut danii, terenuri agricole și alte bunuri, din rodul cărora viețuiau călugării.

Mănăstirea VARZĂREȘTI — una dintre cele mai vechi din țară — este ctitoria lui Alexandru cel Bun.

Mănăstirea CAPRIANA, este situată în Codrii Lăpușnei, în apropierea râului ISNOVĂȚ. Legenda spune că, la o vinătoare, Ștefan cel Mare văzînd că o căprioară a înguncheat înaintea sa, n-a mai răpus-o. În acel loc Voevodul a înălțat Mănăstirea (căprioarei) CAPRIANA. Hrisoavele ne arată adevărul istoric: în acel loc a existat schitul călugărului Chiprian, iar mănăstirea îi poartă numele. Ea a fost reconstruită în 1547 de Petru Rareș. Lăcașul reprezintă un centru al spiritualității și rezistenței românești.

Mănăstirea CHITCANI, din fostul județ Tighina, datează din 1780, ctitorie a călugărilor veniți pe malul Nistrului de la Mănăstirea Neamț.

În 1785, pitarul CASIAN SURUCEANU a zidit, în zona Lăpușna, mănăstirea care îi poartă numele. Sfîntul

lăcaș a servit ca loc de întâlnire a patrioților care au pregătit actul istoric al Unirii Basarabiei cu România, la 27 martie 1918. Un rol preponderent la pregătirea unirii a avut arhimandritul Dionisie ERHAN, care a crescut în Mănăstirea SURUCEANU.

Atît înainte de 1918, cît și după 1944, rușii, iar apoi ucrainenii, au exercitat presiuni și persecuții împotriva românilor și a lăcașelor de cult și cultură, în scopul distrugerii și deznăționalizării elementului majoritar românesc. Religia și biserica erau și sînt elemente care întrețin flacăra vie a românismului în ținuturile cîtorpitate de vecinii hrăpăreți.

Organismele de partid și de stat ale URSS-ului nu numai că au frînat dezvoltarea religioasă și culturală, nu numai că au persecutat cultul creștin, dar chiar au transformat mănăstirile și bisericile în magazine, săli de teatru sau chiar grajduri. Aceasta s-a întîmplat deopotrivă în ținuturile românești răpitate cît și în celelalte teritorii, ucrainiene sau rusești. Personal am văzut, în timpul războiului, la Novocerkask o grandioasă biserică transformată în depozit, iar clădirea aflată într-o avansată degradare fizică. Preotul unității militare din care făceam parte a fost asaltat de populație cu rugămintea să oficieze sfîntul botez. Am încercat o emoție nemăintîlnită, privind grupurile de copii și tineri care au primit taina botezului. Era o mîreață înfrățire întru Cristos, pe care Stalin nu mai putea s-o anuleze.

După 1944, în Basarabia și nordul Bucovinei, ocupate de URSS, s-a petrecut o tragedie. Peste 1 milion de basarabeni și bucovineni, crema

societății românești, au fost deportați în Siberia. Persecuțiile la care au fost supuși românii depășesc pragul credibilului. În nordul Bucovinei au fost profanate pînă și mormintele din cimitirele românești. Osemintele morților sînt aruncate din lăcașul veciniei. Și cine s-a datat la asemenea acte? Tocmai ucrainenii, care fac parte dintr-un popor persecutat și asuprit de veacuri de către Imperiul Rusesc. Din păcate, în nordul Bucovinei ucrainenii s-au transformat în tirani. Persecutorii ar trebui să vadă că în România conaționalii lor duc o viață normală, avînd aceleași drepturi cu ale românilor.

E bine să se știe că nici o agresiune nu este, nu poate fi veșnică; roata istoriei calcă pe toate spițele. România și Ucraina trebuie să cultive relații de prietenie. Au și vor avea nevoie una de cealaltă.

Vasile GIURGIU
— veteran de război —

Cu ceremonia din 4 martie a.c., desfășurată în Aula Bibliotecii Astra, prin care s-au investit noile autorități ale municipiului Sibiu a fost cucerită o treaptă esențială în urcușul atît de trudnic ce duce spre tărîmul democrației și al adevărului.

Nădejtile începutului din acel decembrie al entuziasmelor și exaltărilor, al sacrificiilor întunecate și maculate de crimele rămase pînă acum în ceață neadevărului și a tăcerilor vinovate, se concretizează abia odată cu preluarea și exercitarea atribuțiilor de către noile autorități.

Convenția Democratică a marcat două prețioase victorii în 9 și 23 februarie, pentru ca prin alegerea în postul de vice-primar al Sibiului a d-lui

Aurel Maxim, balanța să se incline decisiv în favoarea forțelor ce simbolizează rezistența și lupta deschisă cu opresorii și împilatorii.

Aurel Maxim — condamnatul la închisoare pe viață pentru „uneltire împotriva orînduirii socialiste”, deținutul ținut în lanțuri, sortit să-și petreacă întreaga existență în infernul temnițelor comuniste — se află astăzi în fruntea obștei din urbea noastră care a recepționat prima, în decembrie '89, mesajul Timișoarei.

Speranța renaște în acest început de primăvară, cînd fiii martirizați ai nației se pot consacra trudei de împlinire a viselor tinereții lor.

Dumnezeu să le ajute!

N. POP

SIBIU — LIBRARIA „LUCEAFARUL”, vă așteaptă cu ultimele noutăți editoriale. Chiar dacă trebuie să rupeți ceva din porția gurii, nu uitați hrana spiritului.

Foto: Iulian PREDA

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

Adevărul

Prefectura Poliției era un veșnic dute-vino.

Între politic și cei de drept comun era o diferență ca între cer și pămînt. Primii erau privați de toate privilegiile, în timp ce acuzații de drept comun aveau dreptul să primească pachete, îmbrăcăminte, medicamente. Politicii nu puteau primi nimic. Medicinamentele gardienilor față de politici era groaznică. Ei nici nu erau considerați oameni. Hoții de buzunare făceau o adevărată școală în ale furtului. La fel și spărgătorii. Criminalii erau ținuti separat.

Într-una din zile fu adus un cultivator de orez din comuna Joița — Dimbovița, pe nume Popescu. Acesta predase la stat o importantă cantitate de orez din recolta anului 1948. Comisia primise orezul și apreciîndu-l că este de calitate I a dispus să i se achite drepturile. După cîteva zile însă, a fost arestat, învinuit că orezul predat fusese de calitate a II-a. Îl încadraseră la sabotaj. Bietul Popescu și-a dat seama că nu mai are nici o șansă de scăpare. Bani încasați pe orez îi avea la el. Și-a făcut socoteala că i se vor confisca banii. Cum era un om credincios mi s-a adresat să mă rog pentru ușurarea situației lui. Mi-a încredințat 10 000 lei, zicînd că dacă vom fi eliberați să-i restituim măcar o parte din ei. A mai dat și la alții în aceleași condiții. Hoții de buzunare, însă au mirosit chestia cu banii. Tranzacția se făcuse în localul prefecturii. A doua zi am fost transportați cu autobuzul miliției la tribunal. Dimineața, casierul a chemat pe toată lumea și i-a înmînat banii depuși în ajun. Același lucru s-a întîmplat și cu mine. Casierul mi-a restituit suma de 10 000 lei pe care îi depusesem după ce-i promisem de la Popescu. Fără să bănuiesc că hoții mă urmăresc, banii îi aveam în buzunarul de la pantaloni, iar reverenda și pantalonul le îmbrăcasem deasupra. Pe culoarele arestului observ că doi tipi se îngheșuie spre mine. Dau să-i depășesc, unul însă mă oprește. Fără să observ, al doilea hoț mi-a furat banii din buzunarul de la

pantaloni. N-am simțit nimic. Cînd ne-a adus duba închisorii de la tribunal la miliție și am căutat să predau banii casierului, i-ai de unde nu-s. Am dat alarma. Un farmacist din Călărași, căruia i-am uitat numele, se adresează ofițerului căruia îi povesteam cazul meu, arată pe unul dintre cei arestați spunînd că el este autorul, cu unul pe care nu-l mai vede în sală. (Parcă îl chema Aurică — pe hoț). L-a percheziționat și a găsit la el 300 lei. „De unde ai banii aceștia? — îl întreabă ofițerul”. „Am jucat la barbut”, răspunde hoțul. Percheziția continuă, urmînd să se dezbrace pînă la piele. În acel timp părintele Roșca observă că hoțul introdusese ceva între ușa și ușor. A atras atenția ofițerului, care descuind ușa a găsit aruncați 4500 lei: „Unde sînt ceilalți bani?”, îl întreabă ofițerul. „I-am împărțit cu Mitică pe din două, dar Mitică s-a eliberat”. Imediat a fost chemată motocicletă cu echipajul respectiv și trimisă după Mitică. Peste o jumătate de oră, au venit cu Mitică, prins și arestat în circumscripția lui Cîmpoierul, de pe șoseaua Pantelimon. La numărarea banilor s-a constatat că cheltuisese 300 lei în circumscripția. Fapta se petrecuse într-o sîmbătă. A doua zi, dimineața am primit ordin să mă îmbrac cu toate hainele și să mă urc pe scenă din sala mare, unde erau adunați toți salariații și anchetatorii miliției. M-am urcat pe scenă. Ofițerul de serviciu mă face atent să merg încet. Cînd am ajuns la jumătatea scenei aud un ris general. Toată sala ridea în hohote.

Pungașii fuseseră trimiși în urma mea și au demonstrat pe viu cum îmi furaseră banii din buzunar. Eu însă nu simțisem nimic. Așa de abil lucraseră.

Toată după amiază hoții au căutat să mă determine să declar la cercetări că eu pierdusem banii, pentru a nu mai fi judecați din nou, ca recidiviști. Am acceptat. Cînd m-a chemat anchetatorul, însă, să dau declarația, i-a înfundat pe hoți. „N-ai demonstrat voi la reconstituire, în prezența a 400 de persoane, cum i-ați furat banii?” Ofițerul aflase de la agenții săi că hoții m-au terorizat și m-au obligat să declar ceea ce vroiau ei. Nu le-a mers însă.

Arestul prefecturii era un adevărat iad. Furnicau escrocii și hoții ca în codru. Femeile hoate erau și mai feroase ca bărbații. Noaptea le atacau pe unele intelectuale, ce cădeau în cursa vreunui escroc și ajungeau în închis-

soare, de le scoteau inelele de pe degete, cerceii, le dezbrăcau de rochii, lenjerie etc.

Inchisoarea este imaginea reală a iadului. Tot ceea ce este mai degradant, mai pervers, mai sub orice critică este în închisoare. În fiecare dimineață eram transportați cu duba Prefecturii la Tribunal „criminalii de război”. Aceștia, în marea lor majoritate erau bătrîni, neputincioși, fiind duși de braț de către alții mai tineri. Îmi amintesc de filosoful Ion Petrovici de la Iași, fala filosofilor din toată țara, ajunseseră aproape orb. Îi dădeam zahăr cubic, pe care-l cumpăram la negru. Spunea că-i face bine.

Mai era generalul Rosetti, fostul Ministru al Învățămîntului, grav bolnav de prostată. Se zbătea în niște chinuri groaznice.

Toți aceștia erau încarcerați în arestul Tribunalului și nu aveau voie să vorbească eu cineva dintre membrii familiei lor și nici să primească alimente sau bani.

Delincvenții de drept comun însă primeau pachete în fiecare duminică, pe cînd intelectuali, conform dispozițiilor lui Teohar Georghescu, trebuiau exterminați prin foamete și mizerie. Deveniseră toți aceștia niște umbre: petele galbene, ochii duși în fundul capului, pielea zbîrcită, distrofici în ultimul grad. Abia își împlăteau picioarele. De mîncare, nu mai vorbim. Cîte o strachină de supă de cartofi sau mazăre, fără lingură, o sorbeai și îți astîmpărai foamea. Peste o oră, îți era iar foame. Pîinea era insuficientă și de proastă calitate. Se dormea pe un fel de paturi de beton. Te culcai încălțat și îmbrăcat. Măcar frigul nu te chinuia. Cînd ne scotea într-un fel de maidan ca să ne distribuie așa-zisa mîncare era vai și amar. Cei de drept comun se îngheșuiau în față, te îmbrînceau, îți luau rîndul, iar gardienii nu vedeau și nu auzeau.

Erau mulți turnători, care te trăgeau de limbă și te provocau să le spui de ce ești deținut aici. Adesea îți blestemai ziua cînd te-ai născut. Aici era iadul adevărat, descris de atîta minuitori ai condeiului.

Și iată, că în așteptarea noastră să ne vină răspunsul Ministerului de Justiție, la propunerea acuzatorului public Vlădescu, în ziua de 13 ianuarie 1949 sîntem urcați într-o dubă hidoasă și transportați la Văcărești.

(va urma)

PIERDERI

- Pierdut legitimație, eliberată de FLARO S.A. Sibiu, pe numele IMBRU LIDIA. O declar nulă. (409)
- Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de D.J.P.-T., pe numele IRIMIE VIRGIL. O declar nulă. (405)
- Pierdut contract de închiriere, eliberat de IGO Cîsnădie, pe numele BUȘ VASILE. Îl declar nul. (407)

VINZARI-CUMPĂRARI

- Vind autocamionetă „Mercedes”, 7 tone. Informații, telefon 924/7 27 88. (365)

Mica publicitate

- Vind Opel Ascona, fabricație 1979, preț negociabil. Telefon 3 09 38. (408)

- Vind TV „Olt”-213 și colțar bucătărie, noi. Telefon 4 08 13. (PG)

- Vind VW Passat combi și Wartburg, ultimul model. Telefon 2 77 93. (410)

- Societatea comercială „EXO-WR” S.R.L., vinde prin magazinul din str. Brutariilor nr. 2 (9 Mai) vată medicinală de import, calitate extra. (412)

MIVO-TAXI

cu cel mai mic tarif din Sibiu, anunță că în zilele de 7 și 8 martie 1992, reprezentantele sexului frumos beneficiază de 25 la sută reducere, respectiv 30 lei/km și 15 lei pornind. (387)

Asociația familială „ATLANT SIB”

situată în str. H. Coandă (fost Sevastopol) nr. 29, având program, zilnic, 10—22 vă oferă la prețuri avantajoase băuturi rafinate din import, preparate, bar, muzică de bună calitate, într-un cadru intim. Vă așteptăm! (95)

Firma „HERCULES” Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8, telefon 924/3 24 11,

efectuează săptămânal transport de persoane România — Germania și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale! — 89 —

S. C. „TIBDOR” S. R. L. SIBIU

str. V. Cârlova nr. 4 C, telefon 1 45 25; 1 29 31 vă pune la dispoziție o gamă diversificată de:

- confecții tricotate;
- lenjerie corp;
- fir PNA diferite culori și grosimi pentru unități de producție;
- dulciuri.

Vinzări en gross la sediul firmei și cu amănuntul la magazinul A.G.J. din str. Macaralei nr. 24, program 9—17.

Vă așteptăm! (94)

PROGRAM

Vineri, 6 martie 1992

10.00 Actualități • Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30 Film artistic. „Greșeala domnului Honoré de Balzac”. 12.05 Super Channel. 13.00 Ora de muzică. 14.00 Actualități • Meteo. 14.20 Mondo muzica. 14.40 Medicina pentru toți. 15.10 Bicentenar Rossini. 15.25 Preuniversitaria. 16.00 Limba noastră. 16.30 Muzica pentru toți. 16.45 Tragerea Loto. 16.55 Actualități. 17.00 Emisiunea în limba germană. 18.00 Pro patria. 18.45 Videoghid. 19.05 Viața parlamenta-

ră. 19.30 Desene animate. „Alice în țara minunilor”. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial „Familia Chisholm”. Episodul 4. 21.45. La ceasul viselor tîrzii. 22.05 Simpozion. 22.55 Actualități. 23.10 Top 10. 23.45 Gong! 0.15 Pe-veste de iarnă. 1.05 Recomandări din program.

SÂMBĂTA, 7 martie 1992

9.00 Bună dimineața! • Calendarul zilei. 10.00 Actualități. • Meteo. 10.10 Club „Anda”. 11.10 Descoperirea Planetei. 11.30 Viața spirituală. 12.30 Ora de muzică. 13.30 7x7. 14.00 Actualități. • Meteo. 14.10 Tele-club. 15.55 Mapamond. 16.25 Rugby: Scoția — Franța. 18.00 Balul Mărțișorului... la Pîrlul Rece. 19.00 Melodii îndrăgite. 19.15 Teleenciclopedia. 20.00 Actualități. 20.35 Film serial. „Caracatița”. Episodul 6. 22.40 Săptămîna sportivă. 23.00

DIVERSE

DORIȚI:

- să faceți școala de șoferi?
- să fiți bine pregătiți teoretic și practic de personal cu studii superioare?
- un serviciu complet, competent și avantajos?
- să beneficiați de un tarif la posibilitățile dumneavoastră?
- să plătiți școala în rate?
- să vă verificați cunoștințele pe chestionare la cursurile de legislație?
- Sunați la telefon 924/2 46 00, zilnic, orele 7—16, sîmbăta, orele 9—12, str. Rahova, bl. 26, ap. 3 (zona Piața Rahova). (261)

- Transport marfă și persoane în țară, cu microbuz 9 locuri; 40 lei/km, negociabil. Telefon 7 27 93. (PG)

S.C. „BRÎNDUȘA”

Vinde pe bază de comandă:

- frigider, congelatoare (toate mărimile);
- TV color „Nei”;
- reșou gaz;
- aragaze;
- mașină de spălat automată.

Informații, telefon 4 33 95. (411)

BRAVO S.A. vă oferă excursii în:

- CHINA
1. Beijing. 2. Shanghai — 7 zile. Plecări: 2, 9, 16, 23, 30 aprilie 1992.
- THAILANDA — 8 zile. Plecări: 1, 8, 15, 22, 29 aprilie 1992.
- ISTANBUL — în fiecare miercuri, ora 21. Informații, telefon 1 14 95, 2 77 02. (384)

FIRMA „ARARAT”

face cunoscut că anunțul ce a apărut în ziarul „De toate pentru toți” din data de 5.03.1992, privind jocul INVESTIȚIA, NU ESTE VALABIL.

INFORMAȚII

O sugestie

Sîmbătă, 7 martie, librăria „DACIA TRAIANA” (Piața Mare) își așteaptă cu drag cumpărătorii ce doresc să ofere partenerelor de viață un cadou plăcut cu ocazia zilei de „8 Martie”. În acest scop librăria este deschisă între orele 10—13.

Spectacol de mare succes

Sîmbătă, 7 martie, ora 19, la Casa de Cultură a Sindicatelor va avea loc un spectacol de mare succes cu formația „ALBATROS” din București. Un spectacol de muzică, dans, umor.

Biletele se găsesc la Agenția Teatrală.

„Cum se cuceresc femeile”

Teatrul „Al. Davilla” din Pitești prezintă marți, 10 martie, ora 18, comedia muzicală „Cum se cuceresc femeile” de Woody Allen. Regia: Constantin Zărnescu.

Conferință de presă la S.C. FLARO S.A.

(urmăre din pag. 1)

re de timp pentru reevaluarea lui și nu ne puteam încadra în timpul necesar pentru a intra în primele 5.

A.N.P. a contactat o firmă străină pentru a acorda asistență tehnică întreprinderilor vizate a fi privatizate. Această firmă trebuie să prezinte un proiect de privatizare Agenției Naționale, care hotărâște cea mai indicată variantă, după care urmează vânzarea acțiunilor.

Interesul pentru FLARO există și foarte mulți vizitatori străini se miră cînd vin aici și văd că oamenii muncesc, își văd de treabă... Se mai minunează aceștia cînd văd eu ce utilaje se lucrează în fabrică. Sînt foarte mulți care ar fi interesați să cumpere acțiuni, dar reticența lor se manifestă vizavi de societățile cu capital de stat. Acesta fiind încă unul din motivele pentru care dorim să ne privatizăm în timpul cel mai scurt.

La întrebarea dacă dl. dir. Auner va deveni acționar al Societății FLARO S.A., acesta a răspuns: „Eu nu am posibilități financiare pentru a deveni un acționar important. Salariații? Nu cred că ar putea cumpăra în totalitate societatea. I-am întrebat pe unii dintre ei dacă ar fi dispuși să-și pună la bătaie casa, mașina, pămîntul pentru a cumpăra o părticică din a-

ceastă societate. Și oamenii au dat înapoi. În cazul acesta trebuie să ne mulțumim doar cu calitatea de salariat și să ne lăsăm din cap cele trei calități de proprietar, producător și beneficiar.”

Cum se va realiza totuși privatizarea? „Presupun că prin vânzare publică”. Cînd se va întîmpla acest lucru? „Motivele întîrzierii au mai fost expuse. În toamna anului trecut a fost inițiată o acțiune de asistență tehnică din partea unei firme, care n-a reușit să se încadreze în timpul promis. Această firmă ERNST & YOUNG, din Belgia cu reprezentanță la Paris, este o filială a unei firme bri-

tanice cu experiență în domeniu, lucrînd în Cehoslovacia, Ungaria, Polonia. Pentru această activitate ei sînt plătiți. Plată care include rezolvarea problemei. Bineînțeles că o altă firmă va prelua contractul). Firma va încerca să caute și investitori străini... Dacă primim „carte verde” de la A.N.P. vom începe și noi o campanie publicitară. Se preconizează ca în iunie 1992 să fie scoase la licitație primele 5 unități economice.”

Lung și întortochat e drumul privatizării!

ZIARUL

O PUBLICAȚIE
PENTRU
TOATĂ LUMEA

REPORTAJE
COMENTARII POLITICE
OPINII
ANCHETE
INFORMAȚII
PUBLICITATE

ABONAMENTELE

Se fac la factorii poștali, la toate oficiile PTTR și la redacție la

Preturile LUNAR	121 lei
TRIMESTRIAL	363 lei
ANUAL	1452 lei

REDACȚIA EXECUTĂ PENTRU PUBLIC:

- ♦ XEROCOPII.
- ♦ MULTIPLICĂRI FORMULARE

la prețuri convenabile.